

متن پرسش

سلام حضرت استاد: خسته نباشید. چرا علما اشعار را حفظ می کردند؟ همین میزان که انس با دیوان شعرا برای تربیت خیال و رشد عقل و تذکر قلب کافی بود چه اصراری بر حفظ ابیات زیاد داشتند و این را فضیلت به شمار می آوردند؟ به خاطر این نبوده که داشتن دایره وسیعی از لغات و آشنایی با ترکیب اینها به ایشان در خوب حرف زدن و اینکه کلامشان در صراط مستقیم که فصاحت و بلاغت است باشد؟ و ضمنا با یادآوری اینها خیال به شعف صادق می رسید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین طور است و از طرفی نظر به شعر شعرای بزرگ نظر به عالم شاعر است که عالمی است ماوراء صدق و کذب. کتاب «شعر و همزبانی» از دکتر رضا داوری در این مورد کتاب خوبی است و کتاب «زبان در تفکر هایدگر» از خانم دکتر مرضیه پیراوی نکات خوبی دارد. موفق باشید